

Nuôi Tâm – Nuôi Trí Là Gì?

Viết cho các cháu Hiền-Bửu-Bảo-Thuận-Hiệp-Hưng

Đây là phần giải đáp cho các cháu về chân ngôn của ngài Lý Đông A (1921-1947) đã viết từ lâu như dưới đây:

**“ NUÔI TÂM SANH THIÊN TÀI
NUÔI TRÍ SANH NHÂN TÀI
NUÔI THÂN SANH NÔ TÀI ...”**
Lý Đông A (1921-1947)

Tâm là gì?

Nói đến Tâm thì có rất nhiều câu trả lời khác nhau, dưới đây là CHỮ TÂM mà trước đây tôi đã sưu tập và đã mang lên mạng Thiên Quán

Chữ Tâm

Như Phong sưu tầm

Trích trong: www.thienquan.net

Chữ Tâm, cái Tâm hay Tâm là một danh từ trừu tượng (ở đây không nói đến tâm là trái tim hay là một điểm giữa), là một linh thể ở dạng siêu hình như điện, chi phối toàn bộ hoạt động của một người. Nó là một cái chìa khoá để mở cửa Thiên (thiên môn), không thấy được, không sờ được, không đụng được nhưng biết được có sự hiện hữu của nó. Thí dụ như điện (electricity) không thấy được điện nhưng khi bị điện giật thì biết, khi mở nút thì đèn sáng ra biết là có điện.

Tâm là gốc, bản tánh (true nature) lương thiện ("nhân chi sơ tánh bản thiện") hay là linh hồn của một con người và là sự tập trung và lưu trữ toàn bộ sự vận động của lục phủ và ngũ tạng trong một con người, nó ở

bên trong con người và luân lưu như một dòng điện hay "khí" (theo Đông Y) còn được gọi là linh quang, có khi nó cư ngụ bên trong là lúc an tâm hay tịnh tâm và có lúc du hý ta bà khắp nơi là vọng tâm hay động tâm.

Tâm bất an (bị động) là bị chi phối bởi thế giới bên ngoài, bởi những hoạt động của những giác quan như nghe (thính giác), thấy (thị giác), ngửi (khứu giác), sờ (xúc giác), nếm (vị giác), biết (trực giác hay tuệ giác) và tinh (thần) thông (linh giác). Tâm an định là không bị chi phối bởi bảy giác quan, liả bỏ thế giới động loạn bên ngoài, thường trú nội tại. Một con người tự chủ hay là một người giác ngộ (khai ngộ) là làm chủ được sự vận hành của bảy giác quan hay nói cách khác là đã an được tâm và đạt minh tâm hay là phục hồi được chân tâm là thành quả.

Tâm là một linh thể ở dạng siêu hình và siêu nhiên như những tinh thể cực kỳ nhuyễn nhỏ nên mắt trần không nhìn thấy được và di chuyển cực nhanh như tốc độ của ánh sáng. Nó mang tính bất hoại và bất diệt một khi thân thể con người ngưng hoạt động thì tâm (thần thức theo Lạt Ma giáo) trở về với nguyên quán của nó để định vị cho tương lai như tái sinh (Đức Đạt Lai Lạt Ma tái sinh lần thứ 14) hay tiếp tục tu học ở cõi khác..vv...

Tâm là kim chỉ nam của người đi tìm chân lý; là chìa khoá của người tu thiền để mở cửa "khai ngộ". Vì "vạn pháp qui **tâm** lục" (ngàn pháp chỉ nói về tâm) , "minh **tâm** kiến tánh" (tâm sáng thì thấy được tự tánh = Tánh không) và " kiến tánh thành phật" (thấy được bản tánh thành người khai ngộ), " Nhất thiết vi **tâm** tạo"(tâm tạo ra tất cả), " Nhất **tâm** sân hận khởi, bá vạn chướng môn khai" (tâm giận dữ thì tạo ra ngàn nghiệp chướng) vv... Cho nên tịnh tâm và an tâm là bước đầu của người tu tập trong tiến trình phục hồi **chân tâm** hay đạt **minh tâm**, là kết quả sau cùng, phải trải qua thời gian thiền quán và tùy theo "duyên" mà thời gian ngắn hay dài. Nói cách khác An tâm là bước đầu để phục hồi chân tâm, chân tâm hay minh tâm là thành quả của thiền quán.

"Định nhi hậu năng Tĩnh, Tĩnh nhi hậu năng An, An nhi hậu năng Lự, Lự nhi hậu năng Đắc". Nghĩa là có **Định** (yên ổn không bị lay

động) được thì **Tâm** mới **Tĩnh** (thu nhiếp tinh thần, không nghĩ ngợi) được, có **Tĩnh** được mới được thì **tâm** mới **An** (thường trú nội tại, lià bỏ thế giới bên ngoài), nghĩa là bất động **Tâm** (an trú nội tại), có **An tâm** thì mới có thể **Lự** (lạc), tức là thanh lọc được cái Tâm, xả bỏ những mờ ám, bất thiện, bất chính (cái màn vô minh), sau khi thanh lọc được sự vô minh thì trở nên **minh tâm**, khi đó mới đạt Đạo.

"**Nhân chi sơ tánh bản thiện**". Nghĩa là: Bản tánh **Thiện** là cái gốc của con người, nói cách khác **Thiện** là **bản tánh** (true nature) của con người hay **Tâm** là **bản tánh thiện** của con người. **Tánh Thiện** của Khổng giáo và **Chân Tâm, Minh Tâm, Tâm Không** (Thiền) hay **Phật Tánh** của Phật giáo là một vậy.

"**Ứng vô sở trụ, nhi sanh kỳ tâm**". Nghĩa là: Không lưu luyến, không bám víu, và không chạy theo cảnh (tướng), ai (ngã) và phương tiện (pháp) thì **chân tâm** (tâm không) phục hồi hay là **minh tâm** hiển lộ. Lục Tổ Huệ Năng (Là người Việt Nam đầu tiên đắc quả Phật, đã được trao y bát là tổ thứ sáu (6) của Thiền Tông và là tổ thứ ba mươi ba (33) của Phật Giáo mà Phật Thích Ca là tổ thứ nhất (1)) khi nghe câu kệ này trong Kinh Kim Cang ngài đã khai ngộ (giác ngộ) trong lúc là một tiểu phu đi bán củi (chi tiết hơn trong Kinh Pháp Bảo Đàn).

Tâm không là không bám vào cảnh, không chấp tướng, không chấp ngã và pháp. Nó là phá chấp (vô sở trụ), vì chấp vào tướng, cảnh, ngã và pháp thì tâm đầy ắp, thì không thể sáng ra được. Muốn sáng ra thì không có gì trong tâm hết, không có gì có nghĩa là không chấp, chứa cái gì hết, vì cái tâm nguyên sơ, tự nó đã trong sáng, lương thiện, hoà ái, nhân từ và độ tha rồi.

Tuỳ theo trình độ uyên bác của các nhà trí thức mà hiểu và thấy tâm khác nhau, tuỳ theo bậc giác ngộ của các nhà tu mà thấy và biết tâm khác nhau. Cho nên hầu như không ai hiểu, thấy và biết tâm giống nhau. Ngay cả Huệ Khả là nhị tổ của Thiền tông vẫn còn chưa tinh thông được tâm là gì, nên mới nhờ sơ tổ Bồ Đề Đạt Ma giúp an tâm!. Sơ tổ Bồ Đề Đạt Ma khi đến Trung Hoa đã phải diện bích 9 năm trời vì đã để cái tâm ở lại Thiên Trúc?. Vì thế để góp phần tìm hiểu và làm sáng tỏ

tâm được một cách rõ ràng những sự thật về tâm được lần lượt trình bày như dưới đây:

Trong sách xưa đã viết về Tâm:

"Tam điểm như tinh tượng
Hoành câu tợ nguyệt tà
Phi mao tùng thử đặc
Tổ Phật giả do tha..."
*(Ba điểm như ngôi sao
Một vành như trăng khuyết
Một sợi lông không qua được
Là người khai ngộ (phật) mà thôi)*

Lại có sách nói về Tâm:

"Hữu tâm vô tướng
Tướng tự tâm sinh"
Hữu tướng vô tâm
Tướng tùng tâm diệt..."
*(Có tâm tốt mà không có tướng tốt
Thì tướng theo tâm mà thành tốt
Có tướng tốt mà không có tâm tốt
Thì tướng theo tâm không tốt mà thành xấu).*

"Tâm hảo, mạng hựu hảo
Phát đạt vinh hoa tảo
Tâm hảo, mạng bất hảo
Nhất sanh đã ôn bảo
Tâm, mạng đô bất hảo

Cùng khổ cực đão lão".

(Tâm tốt, mạng tốt thì phát đạt

Tâm tốt, mạng không tốt vẫn có cơm no, áo áo

Tâm và mạng đều không tốt thì khổ tới già)

Ngài Thái Dịch Lý Đông A đã viết:

"...Nuôi **Tâm** sinh thiên tài

Nuôi Trí sinh nhân tài

Nuôi Thân sinh nô tài..."

Đại thi hào Nguyễn Du đã diễn tả chữ Tâm trong Kim Vân Kiều:

"...Thiên căn ở tại lòng ta

Chữ **Tâm** kia mới bằng ba chữ tài..."

Tâm

(Trích từ: **Cuộc Đời và Tư Tưởng của Lục Tổ Huệ Năng.**

Kinh Pháp Bảo Đàn.

Dịch giả: Đinh Sĩ Trang, Tác giả xuất bản tại Úc Đại Lợi năm 1999, trang 49)

Nơi chương hai, Lục Tổ Huệ Năng có dạy: "**Việc tu hành thì phải thực hành ở**

Tâm, không phải chỉ nói ngoài miệng. Miệng tụng mà Tâm không làm theo thì vô ích mà thôi".

Vậy Tâm là gì ? Tâm ở đâu ?

Chữ Tâm có hai phần nghĩa: Nghĩa vật chất và nghĩa tinh thần.

1- Nghĩa vật chất:

- (a) Tâm là trái tim của người và thú vật.
- (b) Tâm là điểm giữa, gọi là trung tâm điểm, trung tâm hoặc trung tim.

2- Nghĩa tinh thần:

- (a) Tâm là phần linh giác của chúng sanh, gọi là tâm linh, tâm hồn, tâm thần.
- (b) Tâm là nơi phát ra tư tưởng và cảm tình.
- (c) Tâm là nỗi niềm cảm xúc, như thương tâm, bận tâm, khổ tâm, an tâm.
- (d) Tâm là ý chí, lòng cương quyết, như quyết tâm, nhất tâm, chuyên tâm, tận tâm.
- (e) Tâm là lòng dạ, có ý như tham tâm, sân tâm, tà tâm, thiện tâm, Bồ Đề tâm.

Nhiều người khi nghe nói tới Tâm, liền nghĩ ngay tới trái tim, là một cơ bắp nằm trong lòng ngực của mình, tức là một tạng trong năm tạng của cơ thể con người là tim, gan, lá lách, phổi, thận. Nhưng theo Đạo học, nghĩa của Tâm thì khác.

Phật giáo, Lão giáo và Khổng giáo đều nói đến Tâm rất nhiều. Chữ Tâm trong các kinh sách thường được dùng theo nghĩa tinh thần...

Bản tính của Tâm là **THIỆN**. Hễ trong lòng không nghĩ đến điều gì xấu xa, ác độc, nghĩa là khi liả bỏ được mọi ý xấu, ý ác, tức là đã trở về với cái bản tính Thiện của Tâm rồi đó.

Cái mầm **Thiện** tự nhiên có sẵn trong Tâm ấy, còn gọi là **Phật Tánh**. Do đó mà nói là **Phật tại Tâm**, tức là Phật Tánh ở trong Tâm mọi người.

Tâm là chúa tể, vì Tâm là chủ tất cả. Ngay trong câu đầu của Kinh Lời Phật Dạy (Dhammapada) Đức Phật đã nói:

" Mọi hành động đều do Tâm hướng dẫn, do Tâm làm chủ và do Tâm tạo nên."

Chủ tể của Thân là Tâm: Sự phát động của Tâm là ý, Bản thể của ý là Tri thức, đối tượng của Tri thức là vật hoặc việc...

Trong kinh Kim Cang, Đức Phật đã dạy cách hàng phục Tâm như sau:

" Lục trần (sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp) là cái có để cho Tâm con người động. Ví như mắt thấy gái đẹp, Tâm chạy theo sắc, tức Tâm động. Thấy tiền bạc chạy theo chiếm đoạt, tức Tâm động..."

" Kèm cho Tâm không dấy động khó hơn giữ cho Tâm được bình yên, vì muốn kèm cho Tâm không dấy động, thì phải dùng ý chí để kèm chế sự ham muốn chạy theo dục vọng. Khi Tâm chạy theo cảnh, theo người, theo lục trần một cách hăng hái, thì mình phải cương quyết dùng ý chí để kèm nó lại, không chú ý đến những sự kích thích hay những cảnh có sức quyến rũ lòng tham dục bằng cách nhắc mình phải nhớ rằng hành động để thoả mãn lòng tham dục vật chất ấy chỉ đem lại niềm vui tạm bợ, nhưng sau đó sẽ xảy ra biết bao nhiêu là phiền não, cho nên ta phải cương quyết gạt bỏ chúng ra, cương quyết quên chúng đi. Nhưng đó không phải là điều dễ làm với một số người..."

Trích từ: **Tư Tưởng và Cuộc Đời Lục Tổ Huệ Năng - Kinh Pháp Bảo Đàn** -
Dịch giả: Đinh Sĩ Trang

Ý Nghĩa Của Chữ Tâm

Trong truyện Kiều, Nguyễn Du có câu:

"Thiện căn ở tại lòng ta
Chữ **tâm** kia mới bằng ba chữ tài"

“**Tâm**” được xem là một trong những phạm trù quan trọng, cơ bản của Phật giáo. Có thể khái quát thành 6 cấp độ về “**Tâm**” Phật giáo như sau:

- 1: “**Tâm**” là trái tim bằng xương, bằng thịt (Phật giáo không để ý tới nghĩa này);
2. “**Tâm**” là thức (vijñāna) và theo một nghĩa nào đó, nó chính là ý thức thông thường của con người;
3. Không chỉ là ý thức, “**Tâm**” còn là toàn bộ thể giới bên trong, cái chủ quan, tâm hồn, tình cảm, ý đồ, tinh thần, tâm lý. “**Tâm**” không chỉ là lý mà còn là tình. Cái “**Tâm**” này chính là “**manas**”;
4. Ở góc độ “**Tâm**” là thức thứ tám, thì nó bao gồm cả tiềm thức,

5. “**Tâm**” còn là sự tổng hợp của tất cả cái “**Tâm**” theo nghĩa thứ hai, thứ ba, thứ tư;

6. Trong Phật giáo, “**Tâm**” còn là bản thể vũ trụ, đó chính là tâm thể, **chân tâm**.

Khi vào Việt Nam, hầu hết nghĩa của chữ “**Tâm**” vẫn được giữ lại. Vốn có cảm tình và ưa chuộng đạo Phật, nên người Việt Nam rất đề cao chữ “**Tâm**”.

Không phải ngẫu nhiên trong cuộc sống, người ta luôn khuyên nhau, hay câu cửa miệng của mọi người khi thấy người khác lo lắng thì nói hãy “yên tâm”, “an tâm”.

Mọi người đều biết rằng, nếu nôn nóng, giận dữ thì đều làm cho cái “**Tâm**” không yên thì sẽ mất khôn. Cho nên, muốn **an “Tâm”** thì phải sống chính trực ngay thẳng, trong sáng. Đây chính là phép an tâm trong Phật giáo

Trích từ: <http://dongdiepnhung.com>

Tâm theo Hán Việt tự điển

Theo Hán Việt tự điển của Thiều Chửu , nhà xuất bản Thanh Niên phát hành năm 2009. Trang 234 giải nghĩa như sau:

Tâm có bốn (4) nghĩa:

(1) **Tim** : Đời xưa cho tim là vật để nghĩ ngợi, cho nên cái gì thuộc về tư tưởng đều gọi là tâm, như **tâm cảnh**, **tâm địa** vv... Nghiên cứu về chỗ hiện tượng của ý thức người ta gọi là **tâm lý học**. Phật học cho muôn sự muôn lẽ đều do tâm người tạo ra gọi là phái **duy tâm**. Nhà Phật chia ra làm nhiều thứ, nhưng rút lại có hai thứ tâm trọng yếu nhất: (1)**Vọng tâm**, cái tâm nghĩ ngợi lan man sáng bậy; (2) **Chân tâm**, cái tâm nguyên lai vẫn sáng láng linh thông, đầy đủ mà nhiệm không cần phải nghĩ ngợi

mới biết, cũng như tấm gương trong suốt, vật gì qua nó là soi tỏ ngay, khác hẳn với cái tâm phải suy nghĩ mới biết, phải học hỏi mới hay. Nếu người ta biết rõ cái **chân tâm** (minh tâm) mình như thế mà xếp bỏ hết cái tâm nghĩ ngợi lan man sẵn bậy đi thì tức thì thành đạo ngay.

(2) Giữa: Phạm nói về phần giữa đều gọi là tâm, như viên tâm giữa vòng tròn; trọng tâm cốt nặng vv...

(3) Sao tâm: Một ngôi sao trong nhị thập bát tú.

(4) Cái gai.

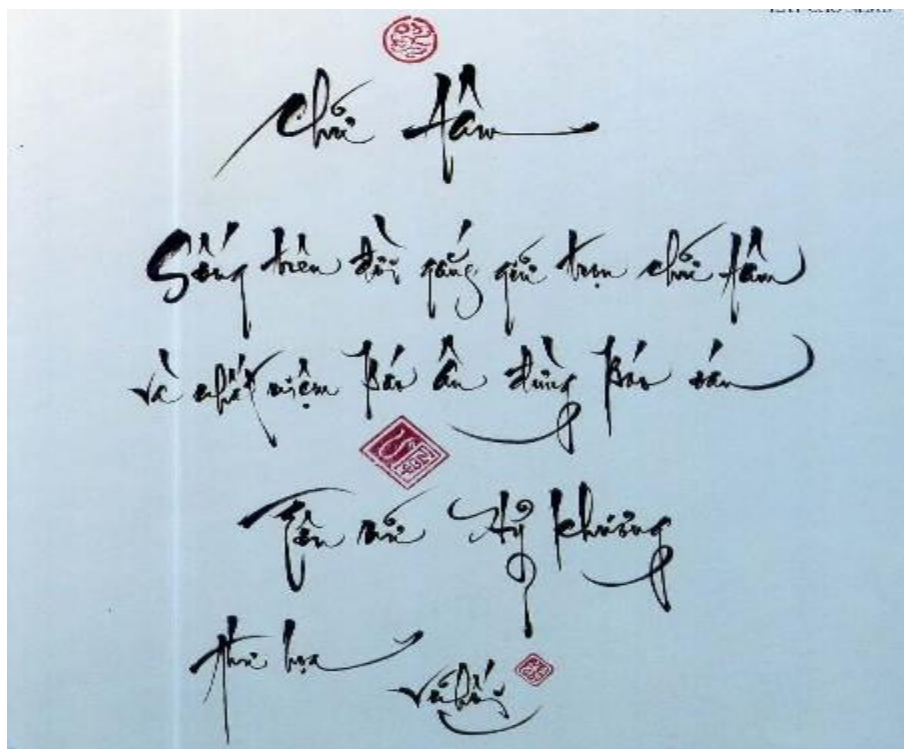

Tâm theo từ điển tiếng Việt

Theo Đại Từ Điển Tiếng Việt của Nguyễn Như Ý, Nhà xuất bản Văn Hoá Thông Tin phát hành năm 1998. Trang 1502 giải nghĩa như sau:

Tâm.(I) dt 1. Điểm ở giữa: Tâm đường tròn, tâm điểm, tâm sai, hướng tâm, li tâm. 2. tâm đối xứng...

Tâm. (II) 1. Tim: tâm bì, tâm cang, tâm huyết, tâm nhĩ, tâm thất
2. Tình cảm của con người; Lòng: Tâm bệnh, tâm công, tâm đắc, tâm đầu ý hợp... tâm lực, tâm niệm..vv...Nội tâm, vô tâm, từ tâm, thiện tâm, thương tâm, yên tâm, **an tâm**, **định tâm**, đồng tâm, **khai tâm**, hảo tâm, **minh tâm**...

Chữ Tâm

Sống trên đời gắng giữ trọn chữ tâm
và nhất niệm báo ân đừng báo oán

Vũ Hối

Tâm Là Gì ? Nó Ở Đâu Trong Cơ Thể

Tâm Hà Lê Công Đa

Lời Người Dịch: Tâm là gì? Trong chúng ta chắc có nhiều người đã từng được nghe giai thoại Thiền học liên quan đến câu chuyện "an tâm" giữa Bồ Đề Đạt Ma và Tổ Huệ Khả. Khi Tổ Huệ Khả thỉnh cầu Bồ Đề Đạt Ma, "Xin Thầy an tâm cho con." Bồ Đề Đạt Ma bảo, "Người đem tâm của người ra đây để ta an cho." Tổ Huệ Khả bối rối, "Nhưng con không thể tìm ra nó." Bồ Đề Đạt Ma cười bảo, "Thì ta đã an tâm cho người rồi đó."

Sự bối rối của Tổ Huệ Khả cũng là sự bối rối của tất cả chúng ta. Cho đến nay Tâm vẫn là một khái niệm trừu tượng. Có tâm hay không? Nếu có, tâm nằm ở đâu trong mỗi con người? Phải chăng tâm chính là thân thức, một danh từ mà Phật giáo Tây Tạng thường hay dùng để chỉ một cái gì đó như là một chủng tử - tích lũy tất cả nghiệp quả của một cá nhân- sẽ rời bỏ xác thân khi ta chết để đầu thai hay đi về một cảnh giới khác?

Những câu hỏi này không phải chỉ được đặt ra cho những người Phật tử mà còn cho cả giới khoa học nói chung. Dưới mắt nhìn khoa học, cái tâm này nếu hiện hữu tất phải nương tựa vào thân xác để tồn tại. Trong con người, não bộ là bộ phận chủ quản của ý thức, của tư duy, thế nên cái tâm này nếu có, não bộ phải là ngôi nhà lý tưởng để tâm trú ngụ, hay nói một cách khác hơn, tâm chỉ là sự nổi dài của não bộ. Trên căn bản của cái nhìn này, khi ta chết, não bộ ngưng hoạt động, cái tâm này cũng phải biến mất theo.

Cuộc tranh luận về mối quan hệ giữa tâm và thân, như thế, đã kéo dài từ bao thế kỷ qua. Sam Parnia, Bác sĩ chuyên khoa hồi sinh, Giám đốc Dự án "Human Consciousness Project" và là tác giả cuốn "Chuyện Gì Xảy Ra Khi Chúng Ta Chết," đang cố gắng để giải quyết cuộc tranh luận này. Trong một cuộc phỏng vấn hồi đầu tháng 10/08 dành cho AOL, Bác sĩ Parnia đã cho chúng ta một ý niệm căn bản về trường hợp cận tử cũng như phương pháp khoa học thực nghiệm được áp dụng hiện nay trong việc khảo cứu về tâm. Ông đã chứng minh cho ta thấy một điều: Tâm có mặt, hiện hữu như một thực thể độc lập đối với não bộ. Kết quả này vô hình chung đã hoàn toàn phù hợp với những gì được mô tả trong "Tứ Thư" của Phật giáo Tây Tạng về việc thân thức liả bỏ xác thân trong giờ lâm tử. Đây là một bước tiến quan trọng của khoa học trong nỗ lực nghiên cứu về tâm. Từ viên gạch lót đường này, khoa học đang bắt đầu có những bước đi mới vào ngưỡng cửa bí mật này.

Tốt nghiệp Đại Học Y Khoa St. Thomas, Luân Đôn, BS Parnia là người sáng lập Consciousness Research Group tại Đại học Southampton, Anh quốc. Cùng với Tiến sĩ Peter Fenwick, những công trình nghiên cứu của ông về Kinh Nghiệm Cận Tử (NDE - near-death experiences) đã gây được sự chú ý của dư luận, không phải chỉ riêng ở Anh quốc mà trên toàn thế giới. Công trình nghiên cứu này đã được trình bày trong một tác phẩm xuất bản mới đây: "What Happens When We Die: A Groundbreaking Study

into the Nature of Life and Death.” LCD.

Làm sao bác sĩ có thể giải thích được trường hợp cận tử?

Cho đến nay, bằng chứng cho thấy là khi trái tim ngừng đập, máu sẽ không còn lưu trong cơ thể, tất cả đều đi vào trạng thái bất động. Não bộ chấm dứt hoạt động trong vòng 10 giây sau đó. Một điều khá thích thú là –khi chúng tôi, những bác sĩ điều trị, cố gắng tìm cách can thiệp vào bằng cách xoa bóp ngực, cho thuốc, kích thích trái tim- mặc cho tất cả những nỗ lực này có thể kéo dài hàng chục phút hay cả giờ, các cuộc nghiên cứu đều cho thấy là chúng ta vẫn không thể nào bơm đủ liều lượng máu cần thiết vào não bộ để cho nó hoạt động trở lại.

Vậy thì điều gì đã xảy ra cho tâm ở giây phút này? Cụ thể hơn, trong trường hợp của tôi, điều gì đã xảy ra cho bệnh nhân mà tôi đang điều trị? Cái tâm của y có còn ở đó hay không? Chúng ta nghĩ rằng tâm cũng sẽ chấm dứt hoạt động chỉ trong vòng vài giây đồng hồ. tuy nhiên một điều thích thú là, trong 5 cuộc nghiên cứu độc lập khác nhau -một là của tôi- có từ 10 đến 20 phần trăm những người đã được công nhận chết lâm sàng, người ta vẫn ghi nhận được có những dấu hiệu về một số hoạt động của tâm. Nó cho thấy một điều rằng, ở trong con người có một số loại hình ý thức nào đó vẫn còn hiện diện cho dù não bộ đã không còn hoạt động nữa.

Những điều mà họ mô tả được gọi là kinh nghiệm cận tử. Đây là cảnh giới chủ quan, giống như ở trong giấc mơ. Thông thường, họ bảo rằng, “Tôi đã thấy một cái đường hầm, Tôi đã thấy ánh sáng.” Chúng ta không thể nào thâm định được những điều này. Tôi không thể nào nói rằng giấc mơ của bạn là thực hay không thực. Một số người sau khi được hồi sinh đã kể lại rằng họ đã thấy quang cảnh bác sĩ và y tá đang làm việc với những chi tiết đặc thù. Thế thì câu hỏi đặt ra là –nó có xảy ra đúng như vậy không? Có thực sự như vậy không? Những Bác sĩ và y tá tại hiện trường đều xác nhận về những điều mà bệnh nhân mô tả là đúng. Điều này có nghĩa là bệnh nhân khi sống lại đã nhớ lại tất cả những gì đã xảy ra. Vậy thì họ đã thực sự trông thấy? Trông thấy bằng cách nào? Hoặc giả lúc đó tâm của họ đang thực sự lơ lửng ở một nơi nào đó trên trần nhà?

Điểm quan trọng ở đây là, không ai với đầu óc bình thường lại có thể phủ nhận kinh nghiệm này đã xảy ra. Câu trả lời dễ dàng nhất thì cứ cho rằng đây chỉ là một trò chơi của tâm, một cái ảo ảnh. Nhưng vấn nạn là, khi sống lại họ đã nói cho chúng ta biết tất cả những gì đã thực sự xảy ra tại phòng hồi sinh. Thế nên khó mà cho rằng đây chỉ là một ảo ảnh. Người ta chỉ có thể giải thích rằng sự việc như thế xảy ra vào ngay thời điểm khi não bộ vừa ngưng hoạt động hay là vừa mới phục hồi. Chẳng hạn như bạn nằm mơ thấy mình đang sống ở một nơi nào đó cả hàng năm trời, nhưng nó chỉ có thể xảy ra trong thời gian thực tế chưa tới một phần triệu giây đồng hồ. Cũng vậy, ngay

lúc não bộ bắt đầu ngưng hoạt động, bạn liền có ngay cái kinh nghiệm nhanh chóng tại hiện trường và cảm tưởng như là mình đã có mặt ở đó trong suốt thời gian. Tuy nhiên vấn đề ở đây là, hãy tạm gác qua một bên những chuyện đường hầm và ánh sáng, những bệnh nhân sống lại đã kể cho chúng ta nghe những chi tiết rất đặc thù, “Nó có thể đã xảy ra vào khoảng 9:15AM.” Và những sự kiện mô tả đã xảy ra trong khoảng từ 10 đến 20 phút.

Một cách giải thích khác là họ thực sự trông thấy mọi việc. Họ đã nhắm mắt và chuyện xảy ra là có thể họ mở mắt ra lại ở một lúc nào đó và chúng bắt đầu tích lũy dữ kiện rồi não bộ thu lượm những dữ kiện này. Điểm then chốt của cách lý giải này là bệnh nhân đã thực sự trông thấy mọi chuyện đang xảy ra.

Tâm vẫn còn là một bí mật. Chúng ta không thể hiểu được. Có thể tâm là phi-cục-bộ với não bộ. Nếu bạn đem vấn đề này hỏi những nhà vật lý lượng tử thì có thể như vậy bởi vì chúng ta hiểu rằng ở mức độ này, mọi sự vật có tính phi-cục-bộ. Chúng ứng xử trong một cách thế có vẻ không giống ai.

Bác sĩ hy vọng đạt được những gì thông qua công trình nghiên cứu này?
Tiến bộ về y khoa? Một sự hiểu biết sâu sắc hơn về cái chết?

Tất cả những gì mà chúng ta làm trong lãnh vực y khoa đều mang đến phúc lợi cho xã hội. Nếu bạn bỗng dưng khám phá ra một phương thuốc điều trị bệnh ung thư, đó là một bước tiến của y khoa nhưng chung cuộc vẫn là một bước tiến của xã hội. Đây là một công trình nghiên cứu y khoa sẽ mang đến phúc lợi cho toàn xã hội. Công việc này khá quan trọng bởi vì những hiểu biết của chúng ta về tâm và não rất ít ỏi. Trong đa số trường hợp, chúng ta không thể tách lìa chúng. Chỉ trong trường hợp chết lâm sàng hoặc bị đứng tim, tâm và não bộ mới có thể tách rời khỏi nhau. Và nếu như chúng có thể được tách rời ra thì vấn đề này sẽ có những tác động đến khoa thần kinh học.

Phần lớn công việc mà chúng tôi đang làm là nghiên cứu những gì xảy ra cho não bộ cùng phương thức mà chúng tôi có thể cải thiện vấn đề hồi sinh đối với trường hợp đứng tim, cải thiện phương thức trông nom những bệnh nhân tim vừa mới ngưng đập. Nếu chúng tôi mang được bệnh nhân trở lại với đời sống kịp thời, sẽ tránh được cho họ những thiệt hại về hệ thần kinh, những hư hỏng về trí não, và những bất bình thường khác.

Nó thực sự mở ra một viễn cảnh vô tận. Một đằng là chuyên về tim và đằng khác là khoa thần kinh học. Một cách tổng quát, nó sẽ mang phúc lợi đến cho mọi người.

Trường hợp cận tử (NDE)

Bằng cách nào bác sĩ có thể xác nghiệm tính cách đúng đắn về những kinh nghiệm xảy ra mà bệnh nhân cận tử mô tả lại?

Chúng tôi cho thiết trí một bộ phận giống như cái kệ ở ngay phía trên đầu giường của bệnh nhân. Phía bề mặt của cái kệ quay xuống dưới - tức là phía mà bạn có thể trông thấy khi đang nằm ngửa ở trên giường quay mặt nhìn lên- có một cái hình tam giác. Ở phía kia, tức là phía mà bạn chỉ có thể trông thấy được khi ở trên trần nhà nhìn xuống (bệnh nhân không thể trông thấy được), có vẽ một bức tranh tương đối phức tạp.

Hãy hình dung bạn đang nằm trên giường bệnh viện mà ở phía trên mình là một cái kệ. Nếu người nào đó (tức là bệnh nhân kể lại về kinh nghiệm cận tử) sau khi sống lại và mô tả là họ đã thấy một hình ảnh nào đó, trường hợp này như đã nói ở trên là một trò chơi của tâm, một ảo ảnh. Nếu họ bảo rằng họ trông thấy một cái hình tam giác, thì có thể là bởi vì họ đã mở mắt ra. Còn nếu khi sống lại họ cho biết là đã nhìn thấy cái bức tranh phức tạp kia, điều này có nghĩa là ý thức (tâm) của họ tiếp tục tồn tại.

Trong công trình nghiên cứu này chúng tôi muốn cho thiết trí khoảng từ 50 đến 100 cái loại kệ này, tối thiểu ở khoảng 25 bệnh viện. Chúng tôi đã thực hiện được khoảng một nửa -phần lớn là tại Anh quốc. Chúng tôi cũng có 9 trung tâm tại Hoa Kỳ, và chúng tôi đã tiên phong thử nghiệm phương pháp này tại Anh từ 18 tháng nay. Trong khi chúng tôi không thể nào tiên đoán được lúc nào thì trường hợp đứng tim sẽ xảy ra, chúng tôi nghĩ rằng nơi có khả năng xảy ra là phòng cấp cứu và phòng bệnh nhân nguy kịch. Một khi đã được thiết bị xong, chúng tôi chỉ làm công việc theo dõi. Và rồi chúng tôi phỏng vấn những người sống lại. Nếu chúng tôi có thể bắt gặp được trường hợp đứng tim đúng lúc, chúng tôi có thể cho gắn máy theo dõi não bộ.

Chúng tôi cũng đang sử dụng một phương tiện kỹ thuật tối tân hiện nay trong việc khảo sát não bộ gọi là INVOS [in-vivo optical spectroscopy] dùng để đo lượng oxy trong não. Tất cả những cuộc nghiên cứu trước đây đều cho biết là dù cố gắng cách nào chúng ta cũng không thể đưa đủ lượng máu cần thiết vào não. Làm sao để bạn biết được chuyện này? Biết đâu có thể đã có đủ máu ở trong não nhưng tại vì bạn không biết mà thôi. Với INVOS, chúng ta sẽ biết một cách chính xác bao nhiêu máu đã được bơm vào não và như thế chúng ta có thể ghi nhận được mối liên hệ tương quan với trường hợp cận tử. Đây là điều chưa từng được thực hiện trước đây.

Cho đến nay loại dữ kiện nào mà bác sĩ đã thu lượm được?

Chỉ là những dữ kiện rất mực tiên khởi. Chúng tôi chỉ mới bước vào giai đoạn điều chỉnh một cách tốt đẹp phương pháp nghiên cứu này. Chúng tôi mới có một số nhỏ đối tượng nghiên cứu và muốn nâng con số này lên 1,500 người. Lý do là tỷ lệ những

người có kinh nghiệm cận tử, sống sót qua cơn đứng tim, rất là ít ỏi, chỉ khoảng 2%. Đó là lý do tại sao chúng tôi phải có rất nhiều bệnh nhân và bệnh viện để công trình nghiên cứu này có thể đạt được kết quả. Không những người sống sót đã hiếm mà trong số những người này, kinh nghiệm về cận tử lại càng hiếm hơn.

Tâm vẫn là một bí mật hàng đầu

Hỏi nào thì bác sĩ quan tâm đến chuyện có sự phân cách giữa tâm và não bộ?

Tôi bắt đầu quan tâm đến vấn đề này khi còn là một sinh viên y khoa, mười lăm năm trước đây. Khi mà bạn -những y tá, bác sĩ- phải đối diện và có những quyết định liên quan đến những vấn đề sống chết (cụ thể như có nên thực hiện việc hồi sinh cho bệnh nhân này không?), tất cả đều chỉ đơn thuần dựa trên những ý kiến chủ quan, và dĩ nhiên là có một sự mù mờ trong đó

Trong năm cuối cùng trước khi tốt nghiệp, tôi đã chứng kiến một số lượng bệnh nhân bị đột tử vì đứng tim. Trong đó có một trường hợp đặc biệt, đó là một bệnh nhân mà tôi đã từng quen biết trước đây. Một hôm, tôi vừa mới rời phòng anh ta chừng 30 phút vì anh ta trông có vẻ khỏe khoắn thì nhận được cấp báo là có một trường hợp đứng tim xảy ra. Bất hạnh thay, trường hợp đó lại chính là anh ta.

Bây giờ nhớ lại, khi thấy anh ta nằm bất động ở trên giường tôi không khỏi khởi lên suy nghĩ: “Chuyện gì đang xảy ra cho cái tâm và ý thức của anh ta? Anh ta có thể nghe hay nhìn thấy chúng tôi không?” Tôi đã từng nghe những mẩu chuyện như vậy về những người có kinh nghiệm cận tử, thế nhưng vẫn chưa có câu trả lời chính thức của khoa học. Tôi nghĩ đó là giây phút quyết định của đời tôi.

Ngay cả lúc còn là một sinh viên y khoa tôi đã rất thích thú trong việc tìm hiểu tâm là gì, và mối liên hệ của nó với não bộ ra sao. Tại sao chúng ta là một nhất thể toàn vẹn như là những cá nhân với những nhân cách, cảm xúc, tình cảm? Trước đây tôi tin rằng tất cả đều bị cắt đứt, khô kiệt (khi một người chết) cho đến khi tôi bắt đầu nhìn sâu chi tiết vào vấn đề này. Có thể nói đây là lãnh vực cuối cùng của khoa học hoàn toàn chưa được khám phá.

Thế thì, trên quan điểm cá nhân, bác sĩ tin rằng tâm là cái gì?

Ngay bây giờ, dĩ nhiên, tôi không có câu trả lời cho bạn. Tâm vẫn là một bí ẩn hàng đầu. Mặc dầu đa phần mỗi con người chúng ta không ngừng phóng thích những hoạt động điện tử, nhưng không ai đưa ra được một thí nghiệm hay là một bằng chứng khả tín nào về cơ chế vận hành sinh học.

Nếu tôi bảo bạn nhìn vào một cái tế bào não ở trong kính hiển vi và bảo rằng, “Cái tế bào não này đang suy nghĩ hay đang mệt mỏi,” chắc bạn sẽ tự bảo mình, “Cái ông này ăn nói ba trợn. Làm sao mà nó có thể sản xuất ra một tư tưởng, ý nghĩ được.” Chuyện gì xảy ra khi bạn nối kết, 2 hay 100, hay 1,000 hoặc 1 triệu tế bào não lại với nhau? Những tư tưởng phát xuất từ đâu? Không ai biết. Không ai có thể giải thích. Điều này đưa ta đến vấn nạn trong việc tìm hiểu về ý thức.

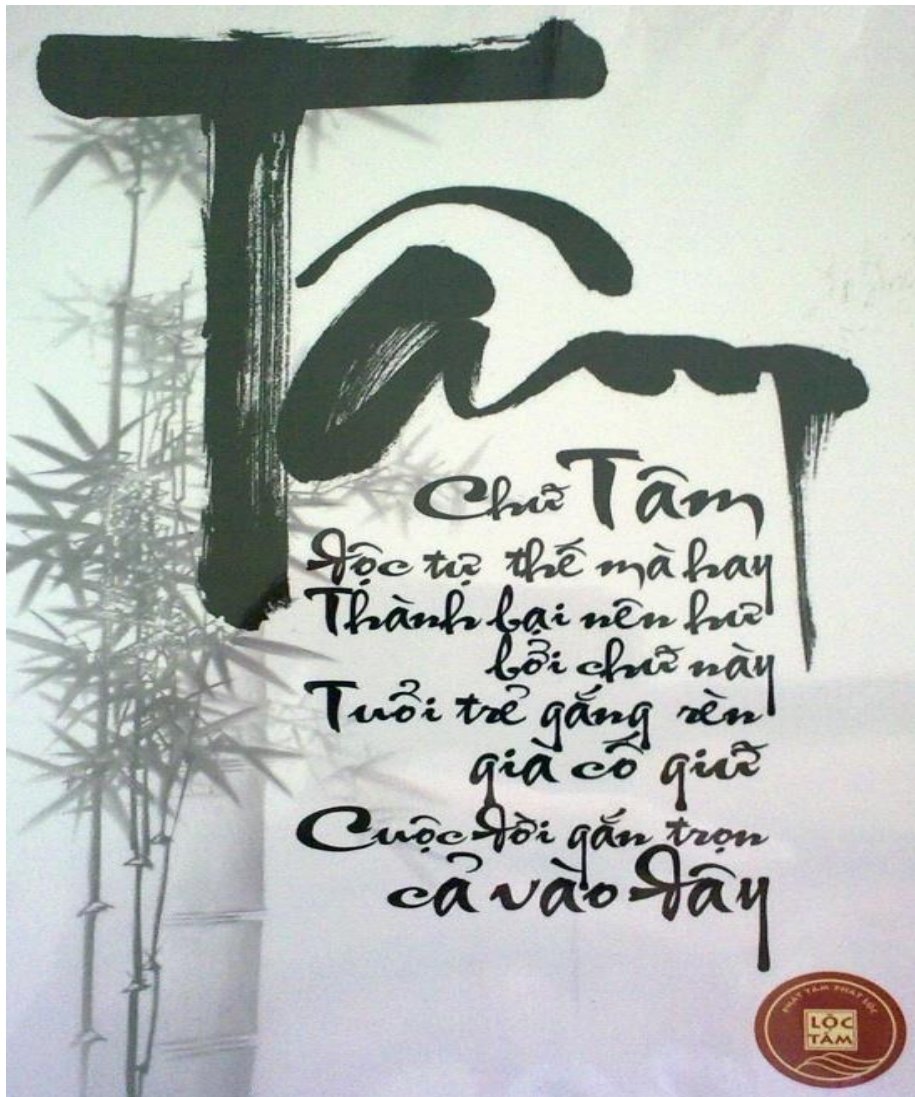
Hiện đang có hai khuynh hướng liên quan đến vấn đề này. Một phe thuộc khuynh hướng cổ điển, quy ước hơn, cho rằng có những hoạt động điện-hoá xảy ra trong não bộ, nhưng họ không thể giải thích được như thế nào. Còn phe kia thì thú nhận rằng đó là một thực thể mà khoa học chưa khám phá được cho nên không thể giải thích tiến trình biết của não bộ. Cũng chẳng khác gì toán học và trọng lực. Bạn không thể phân chia trọng lực ra thành những mảnh nhỏ. Trọng lực là trọng lực.

Có thể nói có đến khoảng chín mươi chín phần trăm thời gian của đời sống, bạn không thể nào tách rời tâm và não ra khỏi nhau. Tuy nhiên trong một số trường hợp hiếm hoi, bạn có thể làm được việc này bởi vì não hoàn toàn ngưng hoạt động và bạn có thể quan sát được những gì xảy ra đối với tâm. Nếu quan điểm của phe thứ nhất là đúng -rằng đó là những hoạt động của tế bào não - thế thì khi bạn cho não ngừng hoạt động, cái tâm cũng sẽ phải biến mất theo. Cũng giống như ánh sáng, khi bạn tắt điện, ánh sáng tắt theo, khi bạn mở điện, ánh sáng trở lại. Và như vậy, một khi bạn tắt điện mà ánh sáng vẫn còn –có nghĩa rằng nó không phải là nguồn của ánh sáng. Đây là một thực thể khoa học hoàn toàn mới mẻ. Nghiên cứu vấn đề này rất mực thú vị bởi vì đây có thể là lần duy nhất chúng ta có mọi câu trả lời dứt điểm cho một câu hỏi đã từng được nêu lên từ thời Hy Lạp cổ. Người ta đã không ngừng tranh luận nhau về vấn đề này qua mọi nền văn minh trên thế giới. Và bây giờ họ vẫn tiếp tục tranh luận, cũng cùng một vấn đề đó, và cũng cùng hai phe đó.

Dr. Sam Parnia

Tâm Hà Lê Công Đa dịch

Trích từ: <http://daitangkinhvietnam.org>

Nguồn: www.khongtu.com

Sống

Sống không giận,
không hận không oán trách

Sống mỉm cười
với thế thạc không gai

Sống vươn lên
theo kịp ánh sao mai

Sống chao hoà
với những người chung sống

Sống là sống
nhưng lòng luôn bất sống

Sống là thương
nhưng lòng không cần vương

Sống yên vui
như kẻ lạc mái nơi thương

Tâm bất biến
qua dòng đời vạn biến

Nguồn: www.conquydo07.tk

Cần Một Chữ Tâm

“Thiện căn là ở lòng ta
Chữ **tâm** kia mới bằng ba chữ tài”.

Chúng ta, từ lúc nhỏ đến giờ, chắc hẳn đã từng nghe ai đó bàn về Tâm. Mà khi nghe đến Tâm ta chắc hẳn đặt ra câu hỏi cho mình “Tâm” là gì? Tâm có phải là con tim không?”. Có rất nhiều học thuyết nói về Tâm nhưng ở đây chúng ta chỉ luận bàn về chữ Tâm theo quan điểm Nhà Phật. Theo quan điểm Nhà Phật thì cho rằng khi nói đến chữ Tâm là đang nói về “**Chân Tâm**”. Và để đạt tới cái gọi là “Chân Tâm” ta phải bỏ đi cái phần “vọng tâm” (khởi lên những vọng niệm, những tham lam, sân hận, si mê...).

Thật ra, **bản chất của Tâm chúng ta là thanh tịnh**, tự nhiên. Cái “**Tâm Năng**” của chúng ta có thể toả sáng giống như ánh sáng mặt trời vậy (nhà Phật gọi là Phật tánh), mỗi người chúng ta ai cũng có Phật tánh (Tâm làm chủ không bị ngoại cảnh tác động, không phân biệt, luôn sáng suốt...) nhưng do vô minh, do ham muốn, do phiền não nên chúng ta mãi trôi lăn trong sinh tử luân hồi.

Tâm của chúng ta nó chạy nhảy, rất khó đứng yên. Và để nhiếp Tâm, thu phục Tâm là một việc làm rất khó đòi hỏi một quá trình rèn luyện, tu tập nhưng không có nghĩa là chúng ta sẽ không bao giờ làm được. Nếu chúng ta quyết tâm (luôn kiên định) thì không có gì ngăn cản được chúng ta. “Tâm tích Phật lòng thành cũng Phật, Phật tích Tâm Phật ở trong lòng”.

Tại sao ta phải nên tìm hiểu về Tâm, và vai trò của “Chân Tâm”?

Sự thật thì, Tâm là căn bản của vạn năng và cũng là nguồn gốc của vạn ác, có thể đưa chúng ta đến con đường chánh đạo cũng có thể đưa chúng ta đi theo con đường tà đạo. Thánh nhân hay ma quỷ đều do Tâm mà ra.

“Tâm sanh các pháp thủy đều sanh
Tâm diệt các pháp thủy đều diệt
Muôn ngàn nghiệp chướng thủy do Tâm
Rồi cũng do Tâm mà diệt nghiệp”.

Từ xưa khi Phật còn tại thế thì Phật đã từng nói: thế giới mà chúng ta đang sống có 5 thứ ác trược, đó là: (1) kiếp trược (kiếp bệnh, dịch, đói kém, đao binh), (2) phiền não trược (không được an vui, luôn lo lắng, phiền não), (3) mạng trược (thọ mạng ngắn ngủi), (4) kiến trược (chê bai không tin chánh pháp), (5) chúng sanh trược (con người không có đức hạnh). nên việc luôn rèn luyện tâm hướng đến cái chân-thiện –mỹ là yêu cầu cấp thiết.

Trong nhịp sống hối hả như hiện nay, việc giữ Tâm luôn tĩnh lặng, sáng suốt, an lạc là một việc làm rất khó. Bởi vì, chúng ta đang sống đang tương tác với xã hội này, mà xã hội thì luôn luôn vận động và lôi cuốn con người vào guồng máy vật chất. Mọi chuyện dù lớn hay nhỏ đều tác động ít hay nhiều đến với chúng ta. Có đôi lúc chúng ta cảm thấy mệt mỏi và khi hoàn cảnh đưa đẩy ta bàng hoàng nhận ra, hình như mình đã không còn là mình và mọi chuyện đang không nằm trong tầm kiểm soát của mình nữa. Những lúc ấy nếu không vững tâm thì thật là tai hại. Ta sẽ có những sai lầm, mà thời gian thì không bao giờ trở lại để sửa những sai lầm.

Vậy chúng ta cần phải làm gì để giữ cho Tâm mình trở về với Phật tánh của mình?

Con đường chấm dứt khổ đau không đâu xa. Đó chính là tìm về với Phật tánh của mình. Đó là con đường tu giới, định, tuệ. Con đường tu tập theo chánh pháp, chọn pháp môn phù hợp và :

“ Dứt ác làm lành giữ tâm hồn cho trong sạch đó chính là Phật Pháp”.

Từ trái tim tôi muốn gửi đến các bạn hãy luôn là mình bạn nhé. Và hãy tìm ra Phật Tánh của mình. Trước những khó khăn, thử thách của cuộc đời này chúng ta hãy mạnh mẽ lên, luôn giữ cho Tâm mình luôn an lạc, thanh tịnh, dứt trừ phiền não. Và hãy luôn tha thứ cho người khác để chúng ta luôn cảm thấy thanh thản và nhẹ nhàng.

“Còn gặp nhau thì hãy cứ vui

Chuyện đời như nước chảy hoa trôi

Lợi danh như bóng mây chìm nổi

Chỉ có tình thương để lại đời”.

Và chúng ta hãy là một viên đá nhỏ, trong vô số viên đá khác, để chung góp xây đạo Từ Bi; sẽ là một tia sáng nhỏ trong vô số tia sáng khác, để cùng nhau nêu cao lời Phật dạy, để đem lại hạnh phúc và giác ngộ cùng khắp cho tất cả mọi loài.

Tác giả: Viên Quý - Ngọc Trâm

Nguồn: phatphap.wordpress.com & phatphapnhiemchau.com

CÙNG LÀ CHỮ TÂM

*Trăm năm trong cõi người ta,
Khổ đau, hạnh phúc cùng là chữ tâm.
Tâm hiền: phúc lạc muôn phần,
Tâm thiên ác độc, cõi trần khổ đau.*

Thích Nhật Từ

<http://www.buddismtoday.com>

Cái tâm con người sáng suốt, quán cố, tri kim, hay khiến con người làm điều hay, sự phải, giục cho con người mến Đạo-đức, chuộng tinh thần, biết thuận theo Thiên-lý. Nhưng người phải nhớ lấy đừng cho lòng dục đẩy lên, tội tình gây mãi.

Cái **tâm** thì là **thiện**, là **sáng suốt**, nhưng bị vật dục ngoài đưa đẩy vào làm cho choán cái thanh-quang, sanh lòng quấy-quá, mà cái Tâm thì tức là Tánh, Tánh tức Tâm. Người quân tử bao giờ cũng giữ cái tâm cho thanh-bạch tịnh an, không cho phóng túng chạy bậy ra ngoài. Biết cách gìn giữ cho định cái tâm rồi thì trăm mạch lưu-thông khí huyết, nhơn-dục tịnh tận, Thiên-lý lưu hành, tâm, tánh không không, chẳng một vật chi dính vào, ấy là "Vạn pháp qui tông, ngũ hành hiệp nhất" (duy tinh duy nhất). Chớ con người để cái tâm buông-lung thì sự chết một bên chơn, quý vô-thường chực rước. Vậy người phải suy cặn nghĩ cặn. Thí dụ: con gà, con chó nó rứt sảy ra mình còn biết đi tìm kiếm nó về thay, lựa là cái tâm mình tản lạc ra ngoài mà không biết đem trở lại sao?

Tâm là cái kho chứa đồ, nhưng kho chứa đựng đầy rồi, không chứa đựng nữa, chớ cái tâm chứa đựng bao nhiêu cũng đựng.

Con người nên chủ cái Tâm, gìn cái Ý, mà bảo tồn lấy tam-bửu, ngũ-hành. Tam-bửu là quý nhất của con người. Thành Phật, Tiên cũng do đó, mà làm ma quỷ cũng tại đó. Trước khi muốn giữ ba báu ấy thì cần phải bé ngũ-quan. Ngũ-quan là: nhãn, nhĩ, tĩ, thiệt, thân. Ngũ-quan lại thuộc về ngũ-tạng ăn với ngũ-hành.

Bé nhãn-quan thì tâm hỏa không bùng cháy.

Bé nhĩ-quan thì thận thủy mới lưu hành.

Bé tĩ-quan thì phế kim phân chì sắt.

Bé thiệt-quan thì can mộc chẳng đảo xiêu.

Bé thân-quan thì tỳ thổ đừng sanh khí.

www.hadung.net

Nguồn: <http://www.traimientay.com>

Như những trích dẫn trên cho thấy một hình ảnh và một sự vận động của Tâm khá rõ ràng:

- Tâm là một linh thể cấu tạo nên một con người, gồm hai thể là linh thể và thân thể ?
- Tâm ở trong cơ thể của một người ?
- Thiền là một trong những cách để định, tĩnh và an Tâm? An tâm là giữ nó lại với thực tại, không để cho nó du hí ta bà hay bị động bởi thế giới bên ngoài.
- An tâm là bước đầu và phục hồi chân tâm (tâm không) bước cuối trong thiền ?
- Chân tâm là tâm nguyên sơ, tự nó đã lương thiện, trong sáng, hoà ái, nhân từ và độ tha rồi. Chân tâm còn được gọi là minh tâm hoặc tâm không?.
- Bản tánh thiện của Khổng giáo và chân tâm là một ?
- Chân tâm, minh tâm, tâm không, tánh thiện, tánh không và Phật tánh là một?

Như Phong

Theo: thienquan.net

Trí Là Gì?

Theo tự điển Tiếng Việt của Nguyễn Như Ý, Trí có 4 nghĩa:

- 1- Trí: Khả năng nhận thức, sự hiểu biết của con người nói chung: sáng trí, người mất trí, trí dục, trí giác, trí lực, trí tuệ, trí nhớ, dân trí...
- 2- Thông minh: Trí dũng, trí giả, trí thức...

- 3- Sắp đặt, đặt để: An trí, bài trí, bố trí, phối trí, trang trí, xử trí, vị trí ...
4- Tập trung: Nhất trí; Suy xét kỹ: Cách trí, cách vật trí tri ...

Theo Đạo Khổng: Trí là một trong ngũ thường (Nhân, Lễ Nghĩa, Trí và Tín)

Ngày xưa Đức Khổng Tử có hỏi ba người đệ tử của ngài: Người Trí là gì?

Người đệ tử thứ nhất trả lời: *Người Trí là làm cho người ta biết mình.*

Người đệ tử thứ hai trả lời: *Người Trí là người Biết được người khác.*

Người đệ tử thứ ba trả lời: ***Người Trí là người Biết được chính mình.***

(tranh của theutay.vn)

TRÍ

Nếu muốn làm được việc nghĩa thì phải có trí, phải có một sự hiểu biết nhất định ở xã hội. Có nhân, có nghĩa mà không có trí thì chẳng khác nào một người lính ra trận chỉ có áo giáp mà không có gươm, đao, chỉ bảo vệ được mình mà không bảo vệ được người khác. Sống ở đời nếu chỉ sống cho riêng ta thì đơn giản quá, mà muốn giúp đỡ được người khác tất mình phải có tài, có hiểu biết.

Trí là một sự hiểu biết, người không trí, không hiểu biết thì quả là một thiệt thòi lớn, có thể nói người không trí không làm được gì cả. Nếu như

ngày xưa đánh giá chữ trí của một con người qua sự hiểu biết về đạo quân tử, triết lý Khổng giáo, Lão giáo hay Phật giáo thì ngày nay ngoài sự hiểu biết về lĩnh vực văn hóa xã hội, triết học thì cần có một sự hiểu biết về khoa học tự nhiên, bước sang thế kỷ XXI, với cuộc sống hiện đại, thông tin chóng mặt thì điều đó là cần thiết. Hiểu biết nhiều có thể làm được nhiều việc có ích với đời nếu người đó có nhân, có nghĩa trong tâm.

Theo: ledinhtoc.com

(tranhdaquyhungnhung.com)

Thân Là Gì?

Thân thể con người gồm có đầu, mình và tứ chi.

Nuôi Là Gì?

Theo từ điển Tiếng Việt của Nguyễn Như Ý, Nuôi có nghĩa là chăm chút, trông nom, gìn giữ cho tồn tại và phát triển. Nuôi theo nghĩa đen là cho ăn, cho uống.+

Thiên Tài là Gì?

Thiên tài là tài năng nổi bật hơn hẳn mọi người như được trời phú cho. Là người có khả năng làm việc và phục vụ cho nhân quần xã hội một cách tốt đẹp, trong sáng, lương thiện và chân chính.

Nhân Tài Là Gì?

Nhân tài là người có tài, là người có giáo dục bậc đại học, trở thành chuyên viên và có khả năng làm việc tốt cho xã hội.

Nô Tài Là Gì?

Nô tài là người có khả năng làm nô lệ, làm tay sai hay làm đầy tớ phục vụ cho chủ nhân, vì không có được giáo dục và không có khả năng chuyên môn. Nói cách khác nô tài là hạng người ngu dốt chỉ biết làm theo lệnh hay điều khiển bởi người chủ.

Giải Nghĩa Trọn Câu

Đến từng câu giải nghĩa như sau:

Nuôi Thân sanh nô tài là gì?

Nuôi thân là cho ăn, cho uống để cho thân thể lớn lên thành một người lớn có đủ năng lực làm việc bằng tay chân. Nô tài là khả năng chỉ làm được nô lệ, tay sai hay đầy tớ cho người khác mà thôi. Vì không được giáo dục, không chịu đi học, không chịu đọc sách, báo ... không chịu nhét những điều hay lẽ phải vào trong đầu để có được một sự hiểu biết đâu là tốt xấu, đâu là lương thiện, chân chính, đâu là kỹ thuật hay khoa học, đâu là siêng năng, phấn đấu và vươn lên thì chỉ là nô tài! Suốt cuộc đời chỉ làm nô lệ, tay sai hay đầy tớ cho người khác mà thôi. Cuộc đời của hạng người này cực khổ vì làm việc bằng chân tay, nên dầm mưa, giải nắng quanh năm suốt tháng cho đến chết.

Nuôi Trí sanh Nhân Tài là gì?

Nuôi trí là cho đi học, được giáo dục, chịu khó học giỏi, từ bậc tiểu học đến trung học rồi đại học là nuôi trí. Khi còn nhỏ không biết đến tương lai, làm biếng đi học hay trốn học thì cha mẹ phải nuôi trí cho con bằng cách khuyên can, dụ dỗ hay ép buộc con phải đi học là nuôi trí cho con một cách đúng vậy.

Một người học xong bậc đại học thì là đã nuôi trí đủ và đầy, có khả năng làm việc tốt về ngành nghề hay chuyên môn nào đó trong lãnh vực khoa học, kỹ thuật, nhân văn hay nghệ thuật ... thì là nhân tài. Cha mẹ nuôi con mà chỉ biết nuôi thân thôi thì cuộc đời của đứa con bất hạnh, làm việc cực nhọc suốt đời vì thân nô lệ hay làm đầy tớ là thế đó.

Cha mẹ nuôi con mà biết nuôi trí cho con, biết hy sinh để lo cho con đi học hết bậc đại học thì quả là đáng tôn kính công đức sanh thành và dưỡng dục của các bậc cha mẹ như vậy. Đứa con được cha mẹ nuôi trí đủ và đầy là thành nhân tài thì cuộc đời của đứa con sẽ sung sướng, không phải làm việc cực nhọc mà còn có địa vị trong xã hội nữa như: Thầy giáo (giáo sư), Thầy thuốc (bác sỹ), Kỹ sư ...

Tóm lại nuôi trí là công việc vô cùng quan trọng của bậc cha mẹ khi con còn nhỏ và cũng là quyết tâm của một người chịu khó phấn đấu để theo học có kết quả tốt từ bậc trung học đến đại học. Ngoài việc học chuyên môn hay ngành nghề còn phải chịu khó đọc sách, báo hay cập nhật thông tin về mọi mặt của thế giới để tiếp tục nuôi trí (làm giàu kiến thức) là thế đấy. Đây là kỳ vọng ở các cháu phải nuôi trí đủ và đầy, có nghĩa là các cháu phải học hết bậc đại học là tối thiểu phải có được Cử Nhân, Thạc Sĩ thì tốt hơn và Tiến Sĩ thì mới đạt được yêu cầu cũng là kỳ vọng của cha ông.

Nuôi Tâm sanh Thiên Tài là gì?

Tâm là một linh thể trong một con người, chi phối toàn bộ sự vận hành của lục phủ và ngũ tạng. Nói theo đạo thì theo như phần trên dài, rộng và cao làm các cháu khó hiểu và phải mất công phu để nuôi tâm.

Trong phạm vi câu hỏi này nuôi tâm là giai đoạn chót, sau khi nuôi thân và nuôi trí. Công việc nuôi tâm là mang những đức tính như: Lương thiện, chân chính, trung thực, hòa ái, thương người, giúp người và hy sinh mà không câu nệ vào bản thân (vô ngã), danh vị (vô danh), quyền lợi (vô vụ lợi) vào trong đời sống thường ngày. Nói cách khác nuôi tâm là thắp sáng lên thường ngày những đức tính căn bản như vô ngã (không có cái tôi), vô úy (không sợ), vô ưu (không buồn phiền) và vô vụ lợi (không có lợi lộc). Thắp sáng lên những đức tính căn bản này là nuôi tâm

luôn được trong sáng và an bình thì Chân Tâm phục hồi, một khi chân tâm được phục hồi thì thiên tài hiển lộ vậy.

Phần giải nghĩa đến đây tạm đủ về chân ngôn nói trên, mong rằng các cháu không bao giờ sao lãng hay thờ ơ **nuôi trí** và nuôi tâm mà phải kiên quyết nuôi trí và nuôi tâm cho đủ và đầy. Thành quả của công đức nuôi trí cho con là văn bằng cử nhân, thạc sỹ và tiến sỹ . Cầu mong các cháu Hiển-Bửu-Bảo-Thuận-Hiệp-Hưng là nhân tài và thiên tài để xứng đáng là con cháu của Lê gia tộc.

Như Phong

Ngày 8/7/2015

